

Svajonų
ROMANAI

Aistra

TAWNY WEBER
Aistringos Kalėdų naktys

2016 lapkritis-gruodis

anygate.lt

**Tawny Weber
(Toni Veber)**

AISTRINGOS KALĖDŲ NAKTYS

Romanas

Versta iš Tawny Weber, Naughty Christmas Nights,
2013

© Tawny Weber, 2013

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Virginija Elena Stakienė, vertimas iš anglų
kalbos, 2016

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

ISBN 978-609-03-0139-5

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2017

Prologas

Šventės – viena bjaurastis.

Kokia kalendorinių švenčių *prasmė*? Linksmybės – puiku. Kaip ir vakarėliai – juose Geidžas Milaną griausmingai smagindavosi. Arba iškilmingi minėjimai, kuriuose reiškama pagarba. Pagarba – geras dalykas.

Bet šventės?

Jos susijusios su šeima.

Įsipareigojimu.

Niekingu palikimu.

Geidžas pakėlė nuo lėkštės akis. Žėrėjo krikštolas, spindėjo porcelianas. Ant raudonmedžio stalo, prie kurio tilptų dvidešimt keturi žmonės, pastatyta įmantri rudens spalvų gėlių kompozicija. Bet dabar čia sėdėjo dvidešimt vienu mažiau.

Kvailystė.

Tinkamo dydžio patogus stalas stovi pusryčių kambaryje. Betgi kur tau. Padėkos dienos pietų nedera valgyti pusryčių kambaryje. Ne dėl to, kad kambarys ne toks prašmatnus. Ne. Greičiausiai jo tėvas užsimetė įrodyti, jog iš visų Milanų dinastijos atstovų jo stalas... di-

džiausias.

Markui Milanui itin svarbu, kas didžiausias. Kas geriausias. Ir kas įtakingiausias. Tą jis labiau vertino nei sūnus. Jis įdiegė Geidžui ir Devonui, kad jiedu tarpusavyje turi varžytis be gailėsčio. Ar žaistų beisbolą, ar stengtūsi sudaryti sandorį, jis kėlė aukštus reikalavimus ir skatino sūnus laimėti bet kokia kaina. Deja, tai reiškė, kad vienas visada pralaimi. Net iš to Markas kažkaip krovėsi kapitalą.

Lyg išgirdęs Geidžo mintis ir panūdęs jas nukreipti reikiama linkme, Markas pakėlė akis nuo lėkštės su idealiai supjaustytu kalakutu ir subalansuotą angliavandenių kiekį turinčiais priedais ir iš kitos stalo pusės pakeltu balsu tarė:

- Geidžai. Pasirūpinsi nauju projektu.

Ak, reikalavimai per pietus. Taip Milanų šeima supranta užstalės pokalbius.

- Jokių galimybių. - Geidžas pakabino šakute kaštainių padažo ir šaltai žvilgtelėjo į tėvą. - Kitą savaitę susitinku su naujais klientais, o tada atostogos.

- Tada surask tų galimybių, - piktai burbtelėjo Markas. - Man reikia šio sandorio.

Smagu būti po šeimos sparnu. Nors Geidžui

Jau trisdešimt, jis turi gabaus rinkodaros specialisto reputaciją, jo įmonė įrašyta sąrašo *Fortūna 500* viršuje, ir jam dar priklauso ką tik įsteigta rinkodaros kompanija, kuri taip sparčiai auga, jog netrukus teks priimti šiokių tokių sprendimų.

Bet tėčiui jis tebebuvo pasiuntinukas. Privalėjo vykdyti įsakymus.

Geidžas vertino Milanų įmonės teikiamas palankias progas. Bet juk įmonės sėkmė daugiausia priklauso nuo jo paties. Prieš šešetą metų, kai jiedu su Devonu įsiliejo į įmonės valdytojų gretas, dėl ekonomikos nuosmukio įmonė merdėjo. Kai Devonas ją restruktūrizavo, o Geidžas pasirūpino rinkodara, reikalai pakrypo gera linkme.

Tik tėtušis mano kitaip. Jam atrodo, kad šeimos įmonei atstovauja jis pats, o jie tėra tik pagalbininkai.

Geidžas nudūrė akis į stalą. Be reikalo, nes tėvas buvo trumparegis ir sėdėjo per toli, kad pastebėtų. O kas, kad ir pastebės. Markas Milanas garsėjo tuo, kad jam viskas vis vien. Tad Geidžo pyktis teko broliui.

Devonas, dėl juodų plaukų ir mėlynų akių kaip du vandens lašai panašus į tėvą, tik šyp-

telėjo.

- Tu - pardavimo reklamos karalius, broliuk. Žinai, kad mes nuo tavęs priklausomi, kai imamės šitokių projektų.

O Devonas - tauškalų karalius.

- Neturiu laiko, - Geidžas su šypsena iškošė pro dantis. - Triūšiau išsijuosęs be pertraukos šešis ketvirčius. Kai aną mėnesį pasirašiau tą keleto milijonų vertą sutartį su elektro-nikos skyriumi, susitarėme, kad iki metų galo finansinėse ataskaitose mano vardo nebus.

Penkios savaitės atokiai nuo šeimos įmonės. Bus laiko nusiraminti, atsipalaiduoti. Nulėks į Karibus, gulės paplūdimyje, gurkšnos gėrimus ir dairysis į pupytes. Ir galvos.

Apie ateitį.

Apie tai, kaip išeis iš Milanų įmonės.

Pasvarstys, kokia nesėkmės tikimybė, kai dirbi pats vienas.

Marko sukurtas daugiašakis verslas apėmė įvairias vartojimo sritis. Šeimos įmonė gamino viską - nuo technologijų iki tekstilės gaminių. Devonas dirbo mokslinių tyrimų ir plėtros skyriuje. Jis teikdavo sumanymus, numatydamo, kuris produktas papildys ir taip kupiną Milanų įmonės išdą.

Geidžo sritis - rinkodara. Jis galėjo parduoti ką panorėjęs. Vandens skęstančiam. Silikono fotomodeliui. Tikrovę paranojikui.

Jis sugebėjo perprasti žmones. Žinojo, kuo šie gyvena, kas juos domina.

Ši savybė jam puikiai pasitarnaudavo - ir darbe, ir laisvalaikiu.

O dabar nuojauta kuždėjo, kad norint išsikapuoti iš šių per pietus paspęstų spąstų reikės būti itin išradingam.

- Išskyrus kritinius atvejus. - Markas pagaliau sudorojo pilną burną austrių įdaro. - O šis kaip tik toks.

- Kritinis atvejis būtų, jei ant žurnalo *Žmonės* viršelio pamatytume Devoną nuogu užpakaliu. Ar nutvertume buhalterijos skyrių naudojančią mūsų kompiuterių sistemą tam, kad pasisavintų užsienio vyriausybės pinigus, arba jei dabartinė tavo žmona taptų nėščia ir tvirtintų, kad vaikas tavo.

- Kartoju, kad atvejis kritinis.

Geidžas sugriežė dantimis. Kol nepratrūko, brolis sugavo jo žvilgsnį.

- Paklausk, tai paprastas sandoris, - ramiai aiškino Devonas, pasmeigė šakute kalakuto gabalėlį ir trynė jį į bulvių košę su sviestu. -

Paleidžiame moteriško apatinio trikotažo liniją. Prekiauti pasiruošėme. Reikia, kad kas nors mus reklamuotų. Rinkodaros skyrius pateikė gerą sumanymą.

- Tai kam aš reikalingas?

- Žinai Rudolfo universalines parduotuves?

- To žemos moralės žmogiūkščio, kuris turi dovaną viską paversti auksu ir kuriam priklauso elitinės parduotuvės Kalifornijoje ir Niujorke?

- Šitą. Sudarę šį ypatingą sandorį ir patekę į jo pavasarinių drabužių demonstravimą būtu me tikri, kad mūsų kurta drabužių linija taps plačiai žinoma. Jis neprašauna pro šalį. Arba jis itin įžvalgas, arba tie, kurie dirba mados pramonėje, neturi nuomonės ir laukia, kol jis nurodys kryptį. Jei sudarysime šią sutartį, mados pasaulyje Milanų įmonės vertė smarkiai pakils.

Geidžas papurtė galvą. Jis rinkodaros konsultantas. Specializuojasi prekės ženklo naudojimui, skaitmeninio valdymo ir strateginės plėtos internete srityse. Jo pareigų aprašyme neužsiminta, kad jis privalo kalbėtis apie moteriškus apatinius drabužius su įnoringais milijardieriais.

- Aš rimtai, teuztruksi keletą dienų. Kitą savaitę Rudolfas paskelbs, ką pasirinks, sutartis bus pasirašyta ir įsigalios prieš Kalėdas. Nueini, pasirašai sutartį ir dingsti. - Geidžas nė nespėjo pareikšti, kad tai atlikti gali bet kas, o Devonas dar tylesniu balsu pridūrė: - Atsiimsi sugaištą laiką per Naujuosius metus. Taip išsaugosi penkių savaitių atostogas.

- Juk kalbame ne apie atostogas. - Nors ir tai buvo svarbu. - Reikia gerbti susitarimą.

- Kad perimčiau šią interneto parduotuvę, kurią tėtušis nori paleisti, atidėjau į šalį savo projektus. Nieko neatsitiks, jei ir tu atidėsi papildymį kelioms dienoms - ar net savaitei.

Tai štai kaip. Geidžas pakėlė bokalą pilzeno alaus ir iš padilbų dėbtelėjo į brolių. Vieną dieną kažkuris iš jų stos prie šeimos įmonės vairo. Tik kuris? Markas aiškiai išdėstė, kad įmonę valdys tas sūnus, kuris atitiks tris reikalavimus: bus atsidavęs, įrodys esąs geresnis už kitą ir jo nenuvils.

Dar prieš keletą metų Geidžas su Devonu suprato, kad norėdami įrodyti, ko verti, jie turės kurti verslus skyrium nuo šeimos įmonės. Žinoma, visa gudrybė padaryti tai nesulaužius nė vienos iš trijų taisyklių. O svarbiausia - pasiekti verslo sėkmę anksčiau nei brolis.

Arba, kaip Devonas įpratęs, kenkti, kad kitas brolis neturėtų galimybės būti pirmas.

- Žaidi nesąžiningai, - kategoriškai nukirto Geidžas.

- Kad tik būčiau pirmas.

- Apie ką judu murmate?

- Kalbame apie tradicinį kalakuto krūtinkaulio laužymą, - atšovė Geidžas neatplėšdamas nuo Devono akių. - Manau, kad turėtume padidinti statomą sumą. Be to, kad laimėtojas gaus dešimt tūkstančių dolerių, pralaimėtojas ims šio projekto.

Devono šypsena dingo. Jis nebegalėjo atsi-
kalbinėti nedalyvausiąs lažybose. Ir jos ne tokios, kad išsitrauktum kortą iš rankogalio. Tai sandoris su pačia ponija sėkme. O iš jųdviejų su poniomis labiau sekėsi Geidžui.

- Puiku. Tu laimėsi, o aš imsiuosi sandorio. Bet jei laimėsiu aš, parinksiu tau kostiumą Kalėdų vakarėliui, kuriame pagal sandorio sąlygas turėsi dalyvauti.

Geidžas nusivaipė.

Kostiumų vakarėlis? Kas per juokai?

Apetitas dingo, jis nustūmė lėkštę į šalį.

Taigi. Šventės jam atgrasios.

Pirmas skyrius

Heilei Nort šventės labai prie širdies.

Spindesys ir linksmybės. Džiaugsmingi besišypsantys veidai, paslaptینگumas ir jaudulys. Ir dovanos. Dovanos ir mįslingumas žadina ypatingą jaudulį. Ypač tos dovanos, kurių buvo sunku nusipelnyti ir kurios įteikiamos per prašmatnų kostiumų pokylį. Kaip dabar, banketų salėje, pilnoje Šiaurės Kalifornijos mados pasaulio turtingų ir įtakingų ats-tovų, apsirengusių šventiniais animacijos herojų kostiumais.

Turėtų apimti ekstazė. Ji turėtų pasijusti kaip devintame danguje.

Šį vakarą Heilė galutinai įsitikins, kad jos moteriško apatinio trikotažo įmonė metų pabaigoje nenugrims užmarštin.

Pastaruosius porą mėnesių rūpindamasi finansiniais reikalais ir nerimaudama, kaip teks išlaikyti įmonę, vos nepateko į beprotnamį.

Ją supo madų demonstruotojai ir turtingi dizaineriai, žaviausi vyrai visoje San Fransisko įlankos pakrantėje. Bet smarkiausiai kraują kaitino šešių su puse pėdų ūgio apversto trikampio formos figūros vyras, apsirengęs žaliais kailiniais ir apsiavęs sniego batais.

Heilė net pašnairavo, norėdama įsitikinti.

Visai ne. Prie baro stovintis vyriškis anaipol neatrodė patrauklus. Tačiau vyro žavesys traukė ją kaip liepsna drugelį. Jaudino.

Žali kailiniai, kad juos kur.

Vaje. Keletas mėnesių be sekso, matyt, pakenkė sveikata trykštančios moters lytiniam potraukiui.

O gal tai dėl metų, praleistų siekiant suderinti seksą su romantika. Ar dėl to, kad gilinosi į romantines svajones ir ieškojo būdų, kaip skoningai jas perteikti siuvant moteriškus apatinius drabužius. Heilė stengėsi įrodyti moterims, jei jos jaučiasi patrauklios, taip ir yra.

O gal dėl taurės šampano, kurią, vos išėngusi į banketų salę, išmaukė vienu ypu, kad lengviau sektųsi bendrauti su pačiais įtakingiausiais, kurių piniginėse buvo didesnės pinigų sumos nei jos banko sąskaitoje. Ir visi čia susirinko, kad padarytų įspūdį nepadoriomis linksmybėmis pagarsėjusiam Rudžiui Rudolfui, universalinių parduotuvių tinklo magnatui, kuris siūlė vietą savo pavasario mados tendencijų pristatyme.

Ji dirstelėjo į tuščią šampano taurę, tada į barą. Turėtų paimti stiklą nealkoholinio gėri-

mo. Kad nevirpėtų iš susijaudinimo dėl žalių ir niurgzlių šventės dalyvių.

Grinčas nusibraukė gaurus, kad pasižiūrėtų, kiek valandų. Kai tie įsipainiojo į odinę laikrodžio apyrankę, jis nekantriai nusitraukė pirštines ir numetė jas ant baro.

Heilė pamiršo troškulį ir stebėjo, kaip jis siekė gėrimo. Ranka ilga ir daili, su smailėjančiais pirštais. Net iš kitos šalės pusės matyti, kad delnas platus. Ji mintyse perkratė visas delno ir penio ilgio sąsajas ir padarė teisingą išvadą.

Grinčo jis ilgas.

Tik ar jam patinka žavios fėjos? O gal jam rūpi tik paties įmonė? Gal jai reikėjo persirengti Kasiuku?

Jai knietėjo sužinoti, tad žengė porą žingsnių į priekį, kol neapsigalvojo.

Ne. Ji čia dėl verslo reikalų.

Heilė spoksojo jam iš už nugaros į dukstius nukarusius gaurus. Ji tikrai čia ne dėl linksmybių. Kad ir kokie platūs to linksmintojo delnai.

- Heile, brangute.

Heilei palengvėjo, kad ją atitraukė nuo geismingo domėjimosi Grinču ir atsirado žmogus, kuris ją pažįsta, ji atsisuko....